

אולם כך היא הצליחה להדביק למפלגתו של קיסיוגר תדמית של מקום מקלט לי נאצים — ערב הבחירות.

המחיר, בבית, יקר מאוד. מדירת-פאר בת שישה חדרים ברובע-המגורים המ-פואר ביותר בפאריס, הם עוברים ל"קיר בוך" — לדירה משותפת עם אחותו של סרג' ומשפחתה, וכן אימם. כך, יכולה ה-אחות לטפל בבנם התינוק של סרג' וביא-טה, בעוד השניים ממשיכים במלחמותיהם בטחנות הרוח, כיום, ארבע שנים לאחר שהחלו במלחמתם, הם מתגוררים בשני חדרים, בדירתה הצנועה של אימו של סרג'.

לאחר הסטירה, ביאטה הופכת לגיי בורת השמאל החדש, מוזמנת להש-מיע דברה בכל אירופה, המערבית והי מורחית כאחד. הנסיעות ברחבי אירופה, הטלפונים לכל אירופה, הדפסת עלונים ללא הרף — אוכלים את הסכונותיהם של הקלארספלדים. הם מחליטים לאלץ את המדינה להשתתף איתם — ומפסיקים לש-לם מס-הכנסה. עד שיגיעו צווי-העיקול —

אורי קלארספלד

ממשלת ישראל לא שמה —

תהליך איטי בצרפת — הם נהנים מה-הפקר.

בשרשראות. אותו אומץ-לב שיגעוני שגילתה כאשר יצאה למלחמת בקאנצלר גרמניה, ביאטה מגלה עתה שנית. באוגוסט 1970 היא מוזמנת לנאום בפולין נגד הנאצים בגרמניה החדשה. במקום זה, היא

החיפוש אחר המסוק האבוד

מסוק של חיל-האוויר מדרוך סירת גרר (למטה מימין) הגוררת את המנוף הצף של נמל אשדוד, לכיוון בו גילו מטוסי חיל-האוויר, את מקום שקיעתו של המסוק שנעלם ביום החמישי האחרון, ושיחד עמו אבדו גם עשרת הנוסעים, כולל אנשי הצוות.

לעומת זאת, התנדבה הסדרות עורכי-הדין בישראל לבוא לעזרתם, ועורכי-הדין שמאל תמיר יהיה סניגורה של ביאטה במשפט. בשבוע שעבר, הגיע סרג' לישי-ראל לשורת התייעצויות עם תמיר. הם נאלצו להפסיק את דיוניהם, כאשר ה-נאצי הגרמני היכה בביתו של תמיר, לאחר שבנו ניספה בשבוע שעבר בתאונת ה-מסוק בחוף אל-עריש.

המום מהתרששות אחרונה זו, חזר סרג' קלארספלד לצרפת, כשלמרות זאת הוא אינו מסוגל לשכוח את יחסה המזורז של ממשלת ישראל: „אם הממשלה המייצ-גת את העם היהודי לא מתרגשת מכל העניין — למה שהשופטים הגרמניים, שיצטרכו מחר לשפוט את הפושעים הי-נאצים, יתרגשו?”

נסיון החטיפה נכשל. שלטונות גרמניה ניסו להסוות את כל העניין, אולם ביאטה פוצצה את הסיפור בעיתונות, ולתביעה הגרמנית לא נותרה כל ברירה, אלא להעי-מידה לדין — בדיוק מה שביאטה רצתה. היא הואשמה בנסיון חטיפה, וייתכן שתור-אשם גם בהקמת אירגון פושע. היא מת-כוננת להסוך המשפט לבמת-האשמה נגד הנאצים.

ישראל — אדישה. אלא שבינתיים, נותרו היא ובעלה ללא כל. הם פנו לממ-שלת ישראל בבקשה לעזור להם בעזרה משפטית, לקראת המשפט.

כאן, נחלו את אחת האכזבות הקשות בארבע שנות מאבקם: ממשלת ישראל לא טרחה אפילו לענות.

נואמת נגד האנטישמיות בפולין, קושרת עצמה בשרשראות, מחלקת כרוזים. ככת העם הגרמני, החליטה, זו חובה לעורר את הנוער, בכל מקום, נגד מיפלצת האנ-טישמיות.

הסינות לפושעים. מיד לאחר מכן, היא בונה תיקים נגד שני הבוסים של אדולף אייכמן — קורט לישקה והרב-ברט האגן, נאצים בכירים החיים כיום בחופש מוחלט בגרמניה המערבית. קודם לכן פירסמה תיק על פושע מפורסם לא פחות, ארנסט אשנבאך, גם הוא מראשי הגס-טאפ. אולם היא לא הסתפקה בפירסום התיקים, החליטה, עם בעלה, לחטוף את לישקה, להביאו לצרפת כדי ששם יופעל פסק-הדין העומד נגדו.

המלתמה

באש

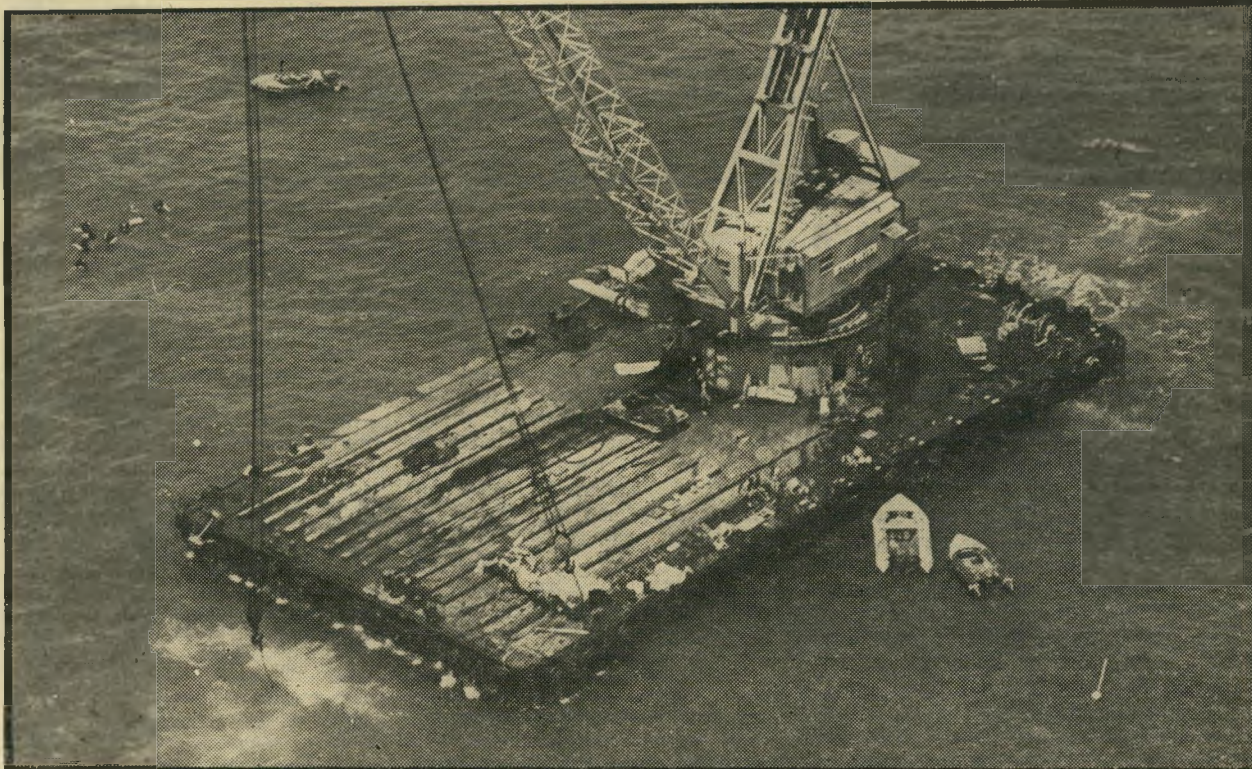
ובמים

כל הלילה התרוצצו ההורים המיואשים על החוף. כאשר נמסר להם כי המסוק של חיל-האוויר, בו טסו בניהם, נעלם, וכי שבריו התגלו בים, לא רחוק מחוף סיני, רצו ההורים להיות במקום. כל הלילה הם סירו עם המחפשים. אולי, אולי הצליח בנם לחלץ את עצמו מהמסוק שנפל בנסיבות מיסתוריות אל המים, והוא יגיע בכוחות עצמו אל החוף.

למחרת אפסו כל התקוות. גוויותיהם של עשרת החיילים שהיו במסוק, נמצאו צפות על פני המים או שנפלטו אל החוף. היה זה סיום טראגי לאחד האסונות הגדולים שפקדו את חיל-האוויר הישראלי מראשיתו. דווקא ערב חגיגות יום השנה ה-23 של החיל.

כלי לקהים. עשרת החיילים, קורי בנות תאונת המסוק, לא היו היחידים שתבע מולך המלחמה השבוע, למרות הפסקת-האש והרגיעה הכללית לאורך הגבולות. יומיים קודם לכן, בהתקפת קאטיושות של מחבלים על פתח-תקה, מצאו את מותן שלוש נשים וילדה בת 6. היו אלה שני אסונות. הם לא העידו על שום דבר. אי-אפשר היה להסיק מהן שום מסקנות כדי שמקרים דומים לא יקרו בעתיד. הם לא הצביעו על ירידת מתח או היעדר עירנות.

הם היו חלק מהמלחמה הנמשכת.

שברי המסוק שהתרסק בתחתית הים, במרחק של כמה מאות מטרים מחוף סיני, מול היאחזות נח"ל דיקלה, מועלים אל הדוברת עליה ניצב המנוף הצף. משמאל ניתן להבחין בראשיהם של אנשי הצמד שעסקו בחיפושים. מימין, ליד המצוץ, סירות גומי של אנשי הצמד העוסקים בחיפושים. הם היו חלק מהמלחמה הנמשכת.

שברים מצולות